

Kinetografia, t.j. system pełnej proficyjnej notacji ruchu, wprowadzony został w 1828r. przez twórcę tego "pisma" - Rudolfa von Labena. W doskoaleń i rozwinął to pismo tancerne Albert Kunst. Dzięki zastosowaniu kinetografii można napisać i utworzyć taniec, będący do tej pory sztuką "najbardziej prężną".

Ważny pod uwagę wielki możliwości ruchu ludzkiego, - labenowski system notacji jest nadzwyczaj prosty i logiczny. Operuje niewielką ilością podstawowych znaków, które odpowiednio zastosowane wyrażają wszystkie możliwe ruchy ruchowe człowieka. Główne zasady kinetografii można ująć w czterech podstawowych regułach.

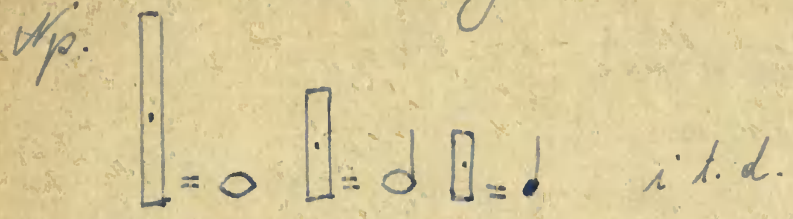
1. Kierunki przestrzenne określają kształty znaków kierunkowych i sposób ich rozmieszczenia. Znaki kierunkowe są stylizowanymi strzałkami.

- Np. kierunek w przód kier. w prawo w bok.
- - " - w tył - " - skos w lewo w tył
- - " - skos w prawo w przód

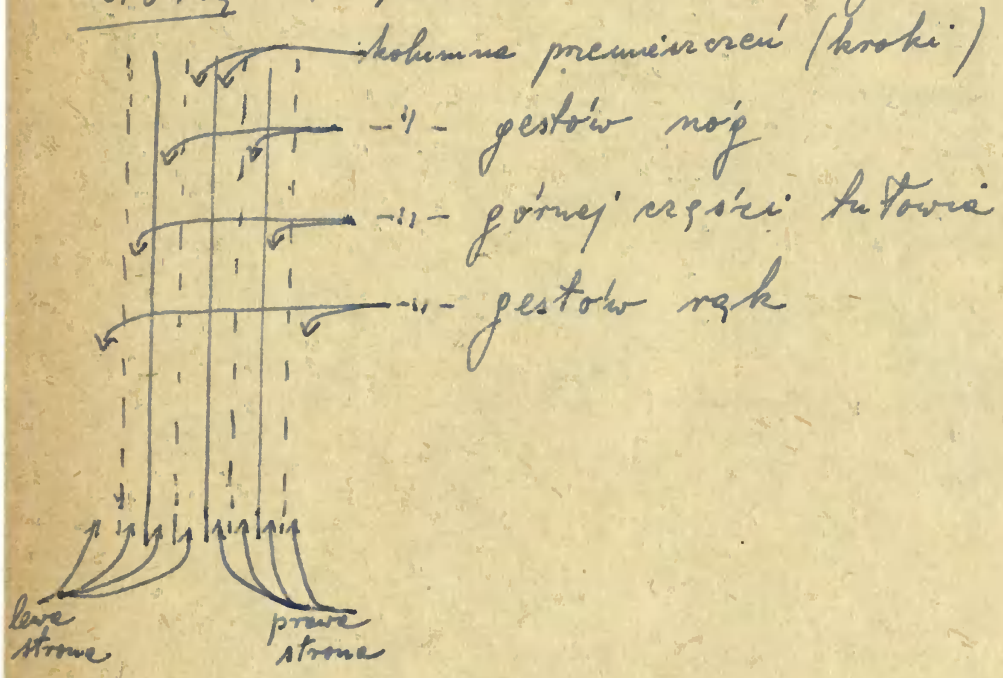
Sposób rozmieszczenia znaku kierunkowego określa poziom wykonującego ruchu.

- poziom średni, poziom niski, poziom wysoki.

2. Czas trwania ruchu określony jest stajnością znaku kierunkowego.

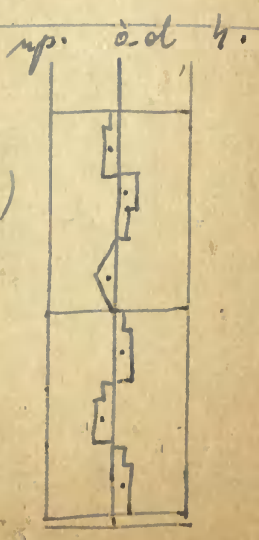

3. znaki kierunkowe opisujemy w t.w. pięciolini. do sposobu rozmieszczenia znaków kierunkowych w kolumnach pięciolinii (wewnątrz i na zewnątrz), odrytujemy które części ciała należy wprowadzić w ruch.

4. Kolumna podobna jest na takty. z kolejności następujących po sobie znaków odrytujemy z dotu do góry które należy wykonać ruch.

A więc krótka określamy kierunek i przód ruchu⁽¹⁾ czas trwania ruchu⁽²⁾ które części ciała się porusza⁽³⁾ i który⁽⁴⁾

Drocz znaków kierunkowych, kinetografia
operuje symbolami prowadzącymi ustalenie ruchy
bardzo precyzyjne i charakterystyczne. To właśnie
grupe znaków umożliwia notowanie przebiegu
drog przestrzennych czy to pojedynczych tańców,
czy różnych grup. Dla dokonanie zapisu skompli-
kowanych baletów, równoczesnych rozróżnionych
ruchów wielu grup, czy osób, sporządza się partytury
kinetograficzne.

Podać należy, że kinetografia jest systemem
międzynarodowym. Obecnie istnieje już dosyć
bogata literatura kinetograficzna: tanie
rodziny narodów, balety sławnych baletmistrzów,
tanie solowe, etudy klasyczne i charakterys-
tyczne, oraz tanie historyczne.